

CHỦ NGHĨA VÔ THẦN

Nhiều người **tự nhận mình là vô thần** và cho rằng tôn giáo chỉ là một thứ ma túy, dị đoan mê tín đã từng gây ra đa số / nếu không nói là tất cả mọi bất hạnh trên thế giới.

Trong một lần ghé thăm Hoa Kỳ tôi (Alan Ames) đã thấy một ông cựu thống đốc của một tiểu bang nọ lớn tiếng công bố rằng tất cả mọi chiến tranh đều do tôn giáo gây ra cả. Tôi cũng đã nghe nhiều người vô thần nói như vậy.

Không một ai lên tiếng phản bác lại, coi như điều ông ta nói là một sự kiện có thật. Trong khi đó thì đây lại là một điều thậm phi lý. Xin chứng minh bằng vài ví dụ:

- Những cuộc chiến giữa Anh và Pháp phần nhiều là về chủ quyền.
- Cuộc chiến giành độc lập của Hoa Kỳ khởi sự bằng việc phản đối thuế trà.
- Cuộc nội chiến Hoa Kỳ là do chế độ nô lệ mà ra.
- Những cuộc chiến tranh của Napoléon là nhằm kiểm soát đất đai và dân chúng.
- Chiến tranh Nga-Tàu là để tranh giành lãnh thổ.
- Thế Chiến thứ nhất bùng nổ vì Hoàng Tử Ferdinand của nước Áo và vợ ông bị bọn khủng bố Bàn-Tay-Đen (Black Hand) của Serbia ám sát chết. Và cũng do những mối liên kết chính trị và tranh giành quyền lực mà ra.
- Thế Chiến thứ hai do bọn Quốc Xã cầm quyền tại Đức phát động để lấy lý do đi xâm lăng các nước khác (tỉ như Balan)
- Chiến tranh tại Việt Nam là để chống lại Cộng sản
- Chiến tranh tại Triều Tiên cũng là để chống lại Cộng sản

Còn có thể kể rất nhiều cuộc xung đột khác không do tôn giáo gây ra. Nói như vậy không có nghĩa là tôn giáo không hề gây ra chiến tranh, nhưng để nói rằng tôn giáo không phải là lý do duy nhất gây ra các cuộc chiến tranh, và 2 cuộc chiến tranh thế giới (trong thế kỷ 20) không xảy ra vì lý do tôn giáo.

Chính chủ nghĩa vô thần mới là thứ chủ nghĩa đóng góp một phần rất lớn vào việc gây ra chiến tranh, nhưng sự kiện này thường bị những kẻ vô thần lờ đi hoặc chối bỏ.

Bọn người vô thần thường tuyên bố rằng mọi sự sẽ tốt đẹp hơn trong một thế giới không bị chi phối bởi tôn giáo nhưng nếu nhìn kỹ lại thì không phải như vậy;

Dưới ách cai trị của cộng sản, đời sống tại Nga cơ cực vô cùng khiến hàng triệu người bị giết.

Trung Cộng dưới thời cách mạng văn hóa của Mao Trạch Đông đã gây ra cái chết của không biết bao nhiêu triệu sinh mạng.

Pol Pot và nhà nước cộng sản lý tưởng của y cũng đã sát hại hàng triệu người dân Căm-bốt vô tội.

Hồ Chí Minh tại Vietnam cũng đã man xảo quyết không kém.

Kim Nhật Thành và Kim Chính Nhật tại Bắc Triều Tiên cũng vậy.

Tất cả những nước vô thần này đều có một mẫu số chung; dưới ách thống trị của họ dân chúng có rất ít / hoặc không có tự do, nhiều người đã / hoặc đang bị tra tấn dã man hoặc bị giết chết, bị bỏ tù và bỏ đói nếu không tuân theo đường lối của đảng CS. Nếu tôn giáo có chút ít tự do thì ***cũng chỉ để cho CS lợi dụng vào mục đích tuyên truyền của riêng họ mà thôi.*** Đó là hoa trái của chủ nghĩa vô thần vậy.

Gần đây tôi nhớ có nghe thấy ông **Richard Dawkins**, một người vô thần nổi tiếng thế giới tuyên bố rằng lý do duy nhất khiến con người tin vào Thiên Chúa là vì từ nhỏ họ đã bị cha mẹ tẩy não để tin vào Thiên Chúa. Sở dĩ trẻ con tin là vì cha mẹ chúng bảo phải tin nên chúng tin, cũng như cha mẹ kể chuyện ông già Noël nên chúng tin vào ông Giêsu. Tuy nhiên, ông Dawkins tặng lờ không để ý đến sự kiện là khi trẻ con lớn lên chúng ý thức sự thật về ông già Noël và biết rằng chuyện ông ta chui qua ống khói để đem quà giáng sinh vào nhà cho chúng chỉ là một câu chuyện giả tưởng, v.v... Thế mà nhiều đứa trẻ trưởng thành với cũng một trí khôn ngoan ấy vẫn vững tin vào Thiên Chúa, và chúng ý thức với hết linh hồn, hết trí khôn và hết con tim rằng

Thiên Chúa có thật. Chúng nắm vững niềm tin ấy vì đức tin và kinh nghiệm cá nhân chứ không phải vì có người bắt chúng phải tin như vậy.

Ngoài ra, ông Dawkins đã hoàn toàn không nói gì đến những quốc gia như nước Nga chẳng hạn, từng bị cộng sản không chế suốt 70 năm. Nhà nước cộng sản đã bách hại tôn giáo, đặt tôn giáo ngoài vòng pháp luật, giết hại, cầm tù và “cải tạo” các tín hữu. Họ cho Giáo Hội Chính Thống được phép có một số sinh hoạt hạn chế nhưng những sinh hoạt này cũng bị nhà nước kiểm soát, nghĩa là không được tự do phổ biến đức tin tôn giáo cho dân chúng. Nhà nước cấm không được thảo luận hoặc dạy giáo lý tại trường học và trong gia đình. Tuy nhiên, sau 70 năm sống dưới một chế độ hà khắc như vậy, khi nước Nga thoát khỏi vòng kiểm tỏa của cộng sản thì nhiều người đã trở về với Kitô giáo. Tại Nga, Giáo Hội Chính Thống (và Giáo Hội Công Giáo trong một phạm vi nhỏ hơn) đã lớn mạnh và rất đông người tham dự các lễ nghi tại nhà thờ. ***Ngay cả Tổng Thống và Thủ Tướng Nga cũng tham dự phụng vụ của Chính Thống giáo.***

Mới đây, Thủ Tướng ***Vladimir Putin*** đã khuyến khích sinh viên tại một trường đại học Nga là hãy cố gắng ***sống đời sống của Thánh Phanxicô Assisi.*** (Phanxicô khó nghèo)

Trong một trận đấu bóng tròn nhân Mùa Phục Sinh ngày 5 tháng Tư ở sân vận động Lokomotiv tại thủ đô Moscow, một phần khán giả chừng vài ngàn người đã hô to ***“Chúa Kitô đã phục sinh”*** và phần khán giả còn lại đã đáp rằng ***“Ngài đã sống lại thật rồi.”***

Vậy làm sao lời tuyên bố của Dawkins có thể đứng vững được khi đa số những người trên đây không được giáo dục về Thiên Chúa hoặc không được khuyến khích để tin vào Thiên Chúa mà lại tôn kính Ngài một cách tự nhiên như vậy?

Làm sao những con người đã được khuyến khích chối bỏ Thiên Chúa và chấp nhận đường lối vô thần cộng sản là chân lý duy nhất lại có thể thay đổi đột ngột để tin vào Thiên Chúa nhiều đến như vậy?

Chủ nghĩa vô thần đã chẳng đem lại bao nhiêu tốt lành cho thế giới ***nhưng chắc chắn đã đóng góp nhiều vào sự suy sụp của xã hội và của nền luân lý đạo đức.*** Người Vô Thần dạy bảo thiên hạ rằng không có Thiên Chúa nào hết, cứ hưởng thụ cuộc đời đi, và chỉ cần sống cho giây phút hiện tại trên cõi đời này mà thôi. Họ làm như là một người tin vào Thiên Chúa không thể nào hưởng thụ được cuộc đời!!! Sao lại có thể vô lý và nhắm nhí đến mức độ như vậy được! Lời kêu gọi ***hãy hưởng thụ cuộc đời*** là một lời kêu gọi ích kỷ, một khi chấp nhận rằng muốn làm gì tùy ý cũng được miễn là không gây thiệt hại cho ai. Thực ra là nếu chấp nhận làm điều sai trái thì ***lúc nào cũng gây thiệt hại cho một người nào đó.*** Đôi khi chính người đó bị thiệt hại bởi vì bản thân họ có thể sa đọa và khiến thân thể người khác cũng bị sa đọa, họ mất tự trọng và không tôn trọng kẻ khác, họ cũng đánh mất luôn cảm giác của tình yêu đích thực. Phe Vô Thần nói rằng con người có thể tự quyết định lấy cái gì là đúng cái gì là sai, hoặc xã hội có thể quyết định như vậy. Thật là điên rồ quá đi bởi vì ***đúng hay sai không lệ thuộc vào sự kiện một người hay một xã hội tin tưởng, mà đúng hay sai là một trạng thái kiên định không bao giờ thay đổi.*** Nếu con người tự quyết định cho mình cái gì là đúng cái gì là sai thì những giá trị này sẽ ***thay đổi như gió xoay chiều*** vì quan niệm cá nhân và cộng đồng thay đổi. Cái gì đúng hôm nay ngày mai có thể sai hoặc ngược lại.

Lịch sử đầy rẫy những trường hợp cá nhân hoặc xã hội đã quyết định điều gì đúng điều gì sai và kết quả là không biết cơ man nào là hậu quả thảm khốc.

Phái Vô Thần nói đến chuyện khoan dung tha thứ nhưng thường khi họ lại là những kẻ có chấp bất khoan nhượng hơn ai hết, vì họ nhạo báng, ngược đãi và tấn công những ai tin vào Thiên Chúa. Đã có nhiều người vô thần yêu cầu tôi phải chứng minh cho họ rằng Thiên Chúa có thật, đáp lại tôi đã yêu cầu ngay rằng người vô thần hãy chứng minh cho tôi rằng không có Thiên Chúa đi.

Một số vô thần mong muốn cho tôn giáo không được phép giảng dạy ở nhà trường hoặc tại tư gia nhưng lại muốn những giá trị vô thần của họ được dạy tại những nơi này bất chấp thiên hạ có đồng ý hay không.

Các chính phủ và những nhà lãnh đạo vô thần thường bắt buộc những người kính mến Chúa phải tuân thủ những đạo luật chống lại giáo huấn hoặc lề luật của Chúa. ***Trong các nước cộng sản và***

độc tài nếu dân chúng không chấp nhận các chế độ đó thì chuyện thường tình là sẽ bị bỏ tù hoặc cả bị giết chết nữa.

Trong khi Kitô hữu không được phép từ chối quyền của bất cứ ai không tin vào Chúa, thì họ cũng không bao giờ được chấp nhận đường lối vô thần đi ngược lại với đường lối của Chúa Giêsu.

Kitô hữu không bao giờ được chấp nhận những thay đổi xã hội chủ trương hạ thấp luân lý đạo đức chắc chắn sẽ gây thiệt hại cho dân chúng và hủy diệt lòng kính trọng đích thực lẫn nhau. Kitô hữu không bao giờ được chối bỏ Thiên Chúa của mình bằng cách chối bỏ đức tin của mình mà phải đứng vững nhưng cũng phải yêu thương và dịu dàng công bố cho thế giới biết rằng Chúa Giêsu là Đức Chúa bất kể giá nào.

Xin Chúa ban phước lành cho mọi người,

Alan Ames

*Trong chương trình “Good morning America” của hãng truyền hình Mỹ ABC, phối hợp viên George Stephanopoulos phỏng vấn Tổng Thống **Dmitry Medvedev** sau khi ông ký thỏa hiệp mới về Hạn Chế Vũ Khí Chiến Lược với Hoa Kỳ (START treaty) như sau:*

STEPHANOPOULOS: *Việc Ngài trở lại cầm quyền thật là vẻ vang. Nhân dân Hoa Kỳ không biết nhiều về ngài, nhưng sau khi đọc tiểu sử và biết được nhiều chi tiết cuộc đời ngài thì tôi rất ngưỡng mộ và khâm phục. Ngài được nuôi dưỡng tại một Liên Bang Xô viết vô tôn giáo. Thế mà năm 23 tuổi ngài đã bước vào một nhà thờ để được rửa tội. Tại sao vậy?*

MEDVEDEV: *Lúc đó tôi cảm thấy tôi cần tôn giáo. Tôi muốn chịu phép rửa. Tại sao thiên hạ đi nhà thờ ư? Họ đến vì họ cảm thấy là họ cần đi nhà thờ, ngoại trừ việc họ đi xem phong cảnh đó đây thì không kể. Vì vậy nên khi lên 23 tuổi tôi cảm thấy tôi cần làm như vậy. Tôi tin rằng điều đó giúp ích rất nhiều cho tôi, bởi vì sau đó cuộc sống của tôi đã thay đổi. Thật ra thì chúng ta không ai muốn lớn tiếng thảo luận về một chuyện như vậy bởi vì những cảm nghiệm về tôn giáo phải là một cái gì thâm sâu trong tâm hồn. Một người đem trình bày công khai chuyện ấy ra thì tôi nghĩ họ thiếu thành khẩn. Nó chỉ là một mối Giao Tế (quan hệ với quần chúng) cho cá nhân họ mà thôi. Nhưng tôi tin rằng tôn giáo rất cần cho mỗi một con người. Ông không nghĩ như vậy sao?*

Alan Ames

Louis Lê Xuân Mai dịch thuật